

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Bogen om Adler

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 120.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-boa-txt-shoot-id9a855595-9512-437b-a263-beece6369444.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Men medens A. omgaaes sine egne Digterier som vare det Virkelighed, saa omgaaes han omvendt det ny Testamente paa en lige saa letfærdig Maade, idet han ikke omgaaes det som en Virkelighed, han der dog ellers unægteligt siger mangt et skjønt Ord om Bibelen, og netop derfor tyder hiin Adfærd atter paa en forvirret Sindstilstand. Med en besynderlig phantastisk Selvraadighed anmasser han sig stundom Bibelens Ord og gjør dem til sine egne,¹ uden at citere dem; ja der er Steder, hvor han ved denne Letfærdighed kommer til at identificere sig med Christus. En Aphorisme begynder med Ord af Christus som ere i første Person: jeg siger Eder. Disse Ord ere ikke citerede, der er ingen Hentydning til, at de ere Bibelord, hvilket især var vigtigt da de ere i første Person. Umiddelbart til disse Ord (som ere i første Person) knytter sig det næste Punktum, der ligeledes er i første Person men er Adlers Ord. En Læser i Almindelighed maa ligefrem antage, og enhver Læser har A. foranlediget til at antage, at det er ham som taler i hele Aphorismen, at jeg i første Punktum er det samme jeg som i andet og tredie Punktum. Og dog er det første jeg: Christus, og det andet jeg: Adler.

-
1. Anm. I Forholdet mellem Forfatter og Forfatter kaldes en saadan Adfærd: at plagiere; i Forholdet mellem en Forfatter og Christus bliver den Blasphemie.
(tilbage)